

Primljeno: 10-03-2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/18-01/1064		
Broj: 383-01/20-20		

Poslovni broj: UsII-35/20-5

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Blanše Turić predsjednice vijeća, Borisa Markovića i mr. sc. Mirjane Juričić članova vijeća, te više sudske savjetnice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Ikon d.o.o., Zagreb, Kovinska 7, kojeg zastupa opunomoćenik Nenad Mušić, odvjetnik u Odvjetničkog društvu Gugić & Kovačić d.o.o., Zagreb, Radnička cesta 52/VII, Green Gold – RI2, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, kojeg zastupa predsjednica Maja Kuhar, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 13. veljače 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/18-01/1064, urbroj: 354-01/19-17 od 19. prosinca 2019.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika odbačen je prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/1064, urbroj: 354-01/19-8 od 21. siječnja 2019.

Protiv rješenja tuženika tužitelj je podnio tužbu u bitnome navodeći da je u prijedlogu za obnovu postupka ukazao na nove činjenice za koje je saznao nakon okončanja žalbenog postupka, koje su postojale u vrijeme provođenja pregleda i ocjene ponuda, međutim, tuženik je propustio odgovarajuće valorizirati predmetne činjenice, već je špranciranim obrazloženjem odlučio o odbacivanju prijedloga za obnovu postupka, bez da je prethodno meritorno ispitao te nove činjenice na koje je tužitelj ukazao u prijedlogu za obnovu postupka. Ističe da je naručitelj Vodovod i kanalizacija d.o.o., Split, proveo test kompatibilnosti Senus S vodomjera i Holosys radijskih modula pomoću softvera Holosys Radio Sphere u kojeg su bez dopuštenja proizvođača Diehl bili protupravno inkorporirani i korišteni Diehl-ov enkripcijski ključ za pristup Holosys radijskom modulu. Navodi da je u prijedlogu za obnovu postupka detaljno obrazložio da je za predmetne nove činjenice saznao na temelju elektroničke poruke od 30. listopada 2019. i elektroničke poruke od 4. studenog 2019. Imajući na umu da ga je Diehl o predmetnoj činjenici obavijestio prethodno spomenutim elektroničkim porukama smatra da je potpuno promašen i neosnovan tuženikov zaključak da prijedlogom nije učinio vjerojatnim da se isti nisu mogli pribaviti ni upotrijebiti tijekom trajanja postupka čija se obnova traži. Tužitelj nadalje ističe kako je test kompatibilnosti na temelju kojeg je donesena

osporena odluka o odabiru proveden protivno zakonskoj obvezi naručitelja da jednako tretira sve ponuditelje i provede postupak pregleda i ocjene ponuda suzdržavajući se od počinjenja prekršaja i prouzročenja štete trećima te donese zakonitu odluku o odabiru. Samim time evidentno je kako bi tuženikova odluka u tijeku žalbenog postupka bila povoljnija za tužitelja da je za vrijeme žalbenog postupka raspolagao s navedenom činjenicom. Tužitelj nadalje pojašnjava kako rješenje tuženika predstavlja arbitrarnu i nezakonitu odluku koja se ne temelji na valjano obrazloženim i relevantnim činjenicama, iako je zakonska obveza tuženika da navede razloge za svoju odluku, a na to ukazuju i odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske. Tužitelj predlaže ovom Sudu da poništi rješenje tuženika te meritorno riješi ovu upravnu stvar na način da dopusti obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika od 21. siječnja 2019., poništi rješenje tuženika kao i Odluku o odabiru od 20. studenog 2018. te naloži naručitelju i tuženiku da mu naknade troškove postupka.

Tuženik u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da se protivi tužbenom zahtjevu tužitelja i predlaže ga odbiti kao neosnovanog iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Tuženik ističe da je u ovoj pravnoj stvari tužitelj iz istih razloga (iste činjenice i isti dokazi) predlagao i obnovu sudskog spora te da je presudom ovoga Suda poslovni broj: UsII-578/19-3 od 11. prosinca 2019., prijedlog odbačen iz razloga što činjenice i dokazi na kojima je tužitelj temeljio svoj prijedlog ne predstavljaju temelj za obnovu. Navodi da je, suprotno navodima tužitelja obrazložio zbog čega navedeni dokazi ne predstavljaju temelj za obnovu postupka u konkretnom slučaju. Smatra da su neosnovani navodi tužitelja o manjkavosti obrazloženja rješenja te predlaže ovom Sudu da odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, podredno, u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi stvar u skladu s člankom 58. stavkom 1. Zakona o upravnim sporovima i člankom 434. stavkom 4. ZJN 2016.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS) odgovor tuženika dostavljen je tužitelju.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. ZUS-a) ovaj Sud ocjenjuje tužbeni zahtjev neosnovanim.

Iz podataka spisa predmeta i obrazloženja rješenja tuženika proizlazi da je tužitelj 2. prosinca 2019. podnio prijedlog za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika, klasa: UP/II-034-02/18-01/1064, urbroj: 354-01/19-8 od 21. siječnja 2019. Tim rješenjem odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv Odluke o odabiru od 20. studenog 2018., kojom je naručitelj Vodovod i kanalizacija d.o.o. Split u otvorenom postupku javne nabave vodomjera i rezervnih dijelova, kao ekonomski najpovoljnija ponudu, odabrao ponudu ponuditelja Angel d.o.o. Zagreb. Protiv rješenja tuženika od 21. siječnja 2019. tužitelj je podnio tužbu ovome Sudu te je presudom poslovni broj: UsII-183/19-5 od 10. travnja 2019., odbijen tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika.

Odredbom članka 123. stavka 1. točke 1. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.-dalje ZUP) propisano je da se obnova postupka u kojem je doneseno rješenje protiv kojeg se ne može izjaviti žalba može pokrenuti na zahtjev stranke ili po službenoj dužnosti u roku od tri godine od dana dostave rješenja stranci ako se sazna za nove činjenice ili stekne mogućnost da se upotrijebe novi dokazi koji bi, sami ili u vezi s već izvedenim i upotrijebljenim dokazima, mogli dovesti do drugačijeg rješenja da su te činjenice, odnosno dokazi bili izneseni, odnosno upotrijebljeni u prijašnjem postupku.

Prema odredbi članka 126. stavka 1. ZUP-a kada nadležno tijelo primi prijedlog za obnovu postupka, dužno je ispitati je li prijedlog pravodoban i izjavljen od ovlaštene osobe te

je li okolnost na kojoj je prijedlog temelji učinjena vjerojatnom. Ako ti uvjeti nisu ispunjeni, nadležno tijelo odbacit će prijedlog rješenjem.

Prema dosljednoj praksi ovoga Suda pod novim činjenicama misli se na takve činjenice koje su postojale u vrijeme vođenja ranijeg postupka, a za koje se nije znalo, tako da je činjenično stanje u prijašnjem postupku utvrđeno bez tih činjenica, dok se pod novim dokazima kao razlogom za obnovu postupka mogu smatrati dokazi za koje se u prijašnjem postupku nije znalo, ali i oni dokazi za koje se znalo, no nije ih se moglo pribaviti niti upotrijebiti, a mogućnost njihovog pribavljanja, odnosno upotrebe nastala je nakon okončanja prijašnjeg postupka. Međutim, i za nove činjenice i za nove dokaze potrebno je da budu takvi da bi njihovo izvođenje u prijašnjem postupku dovelo do drukčijeg rješenja.

Tužitelj prijedlog za obnovu postupka temelji na činjenici da naručitelj nije valjano proveo test kompatibilnosti vodomjera i opreme odabranog ponuditelja s postojećim sustavom naručitelja, o čemu govore proslijeđene elektroničke poruke od 30. listopada 2019. i 4. studenog 2019. koje je zaprimio od proizvođača Diehl i kojima ga je obavijestio o postojećim nezakonitostima.

Imajući na umu što se smatra pod novim činjenicama i novim dokazima koji mogu predstavljati temelj za obnovu postupka, ovaj Sud nalazi da je tuženik pravilno postupio kada je odbacio prijedlog tužitelja za obnovu postupka okončanog rješenjem tuženika od 21. siječnja 2019., jer navedeni dokazi nastali i pribavljeni nakon provedenog postupka pregleda i ocjene ponuda, odnosno nakon provedenog žalbenog postupka, ne predstavljaju nove činjenice i nove dokaze u smislu odredbe članka 123. stavka 1. točke 1. ZUP-a i kao takve ne mogu poslužiti kao razlog za obnovu postupka. Stoga, pravilno tuženik smatra kako tužitelj nije učinio vjerojatnim okolnosti na kojima temelji svoj prijedlog.

Suprotno navodima tužitelja proizlazi da je tuženik donio obrazloženo rješenje u smislu članka 98. stavka 5. ZUP-a pa se ne može ocijeniti osnovanim navod tužitelja kako osporeno rješenje tuženika predstavlja arbitramu i nezakonitu odluku koja se ne temelji na valjano obrazloženim i relevantnim činjenicama.

Trebalo je stoga temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučiti kao pod točkom I. izreke presude.

Tužitelj nije uspio u sporu pa nema pravo na naknadu troškova spora sukladno odredbi članka 79. stavka 4. ZUS-a pa je i taj zahtjev valjalo odbiti (točka II. izreke).

U Zagrebu, 13. veljače 2020.

Predsjednica vijeća
Blanša Turić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlaštenu službenik

Tanja Nemčić

